

Mál nr. 141/2018**M og
V vegna ábyrgðartryggingar F****Ágreiningur um bótaskyldu úr frjálstri ábyrgðartryggingu váttryggingartaka (F)
vegna slyss sem átti sér stað þann 6. mars 2017****Gögn.**

Málskot móttakið 19.febrúar 2018 ásamt fylgigögnum 1-10.
Bréf V, dags. 25.5.2018.

Málsatvik.

M var við störf á slægingingarlínu hjá váttryggingartaka. Starf hans fólst í því að fylgjast með línunni, virkni hennar og sjá um viðhald á henni. M hafði sinnt þessu starfi innan fyrirtækisins í um tvo mánuði þegar umrætt slys átti sér stað, þrátt fyrir það að M hafði starfað hjá váttryggingartaka um langt skeið. M fékk þá tilsögn þegar hann tók við starfinu, að forveri hans hefði oft hert upp festingar undir vagnlínunni, en festingarnar voru innan öryggissvæðis aðgerðarlínunnar.

M tók eftir því umrætt sinn að það voru lausar rær sen halda brautinni við gólfíð sem vagninn rennur eftir. Þegar M fór að herða upp á festingunum, sem var innan öryggissvæðisins, án þess að slá út búnaði fór vagnbrautin sjálfvirkt af stað. Við það klemmdist fótur hans á milli skynjaraplötu og skyjarbox á karabraut. Samstarfsmaður M heyrði óp M og sá að hann var að dragast með vagnbrautinni. Reyndi samstarfsmaðurinn að slá vagnbrautinni út með útsláttarrám, en þær virkuðu ekki. Að lokum tókst honum að slá út allri aðgerðarlínunni með því að hlaupa að neyðarrofa og slá línunni út þannig.

Í skýrslu Vinnueftirlits ríkisins (VER) kemur fram að þegar eftirspurn er eftir innmötun til vélarinnar fari línan sjálfvirkt af stað til þess að mata inn á kerfið. Var það mat VER að ef einhver eða eitthvað lendi inn fyrir öryggissvæði hennar þá sé nauðsynlegt að slægingarlínan stöðvist, en engin slíkur útbúnaður var til staðar við vélina. Þá mat VER aðstæður á vettvangi þannig að yfirfara þurfi áhættumat og verkferla vegna vinnu við slægingarlínuna.

V hafnar bótaskyldu með vísan til þess að slysið verði hvorki rakið til ólögmaettrar eða saknæmrar háttsemi váttryggingartaka né aðstæðna eða atvika sem það geti borið á skaðabótaábyrgð. Þvert á móti byggir félagið á því að slysið megi rekja til óhappatilviks eða gáleysi M, en að mati V að þá verði það ekki talið váttryggingartaka til sakar að M hafi tekið þá ákvörðun að herða umræddar rær, sem voru innan öryggissvæðisins, án þess að hafa áður slegið út vélinni.

Álit.

Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni verður ekki séð að M hafi fengið fullnægjandi leiðbeiningar varðandi framkvæmd starfans. Þá kemur fram í skýrslu VER að skort hafi á að vélin væri þannig útbúin að hún myndi stöðvast ef einhver eða eitthvað færi inn á öryggissvæði hennar. Þá kemur einnig fram í skýrslu VER að nauðsynlegt sé að yfirfara áhættumat og verkferla vegna vinnu við slægingarlínu váttryggingartaka.

Að virtum þeim gögnum sem liggja fyrir og því mati VER sem vikið hefur verið að hér að framan verður ekki litið framhjá því að vinna við slægingarlínu felur í sér nokkra áhættu vegna eðlis starfans og þeirra fyrirmæla sem gefin voru fyrir hvern þann sem þar starfar. Váttryggingartaka bar að lágmarka þá áhættu með því að línan hefði nauðsynlegan búnað til að lágmarka hana, gera áhættumat og gefa skýr fyrirmæli til þeirra sem vinna við línuna það hvernig rétt sé að haga sér við þá vinnu og hvernig skuli bregðast við í tilviki einsog því sem um ræðir. Talsvert virðist um að skort hafi á að þessi atriði hafi verið í lagi. Því verður að líta svo á að í því felist sök af hálfu váttryggingartaka og því sé bótaskylda sé til staðar.

Á hinn bóginn verður ekki litið framhjá því að M hafði starfað um langt skeið hjá F og hefði því átt að þekkja nokkuð til aðstæðna á vettvangi þrátt fyrir að hann hafi ekki sinnt þessu starfi áður og hafi því mátt vita að hættulegt geti verið að fara inn á öryggissvæði vélar án þess að slá vélinni út. Með vísan til 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993 verður því að telja það M til stórkostlegs gáleysis að hann hafi ekki slegið vélinni út áður en hann fór inn á öryggissvæðið. Með vísan til þessa telur nefndin rétt að skipta beri sök með þeim hætti að vátryggingartaki beri 2/3 hluta sakar en M beri 1/3 hluta sakar.

Niðurstaða.

M á rétt til greiðslu bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu hjá V, þó þannig að rétt er að skerða þær bætur um 1/3 vegna meðábyrgðar M á slysinu.

Reykjavík 19. júní 2018

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm.

Lúðvík Bergvinsson lögm.